

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Danuta Kasprzyk

Ławnicy: Aneta Wicher, Halina Krzywińska

Protokolant sądowy: p.o. stażysty Paulina Dubicka

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. w P. J. K.

po rozpoznaniu w dniu 27.08 i 24.11.2020 roku, 14.01., 24.02. i 21.04.2021 roku sprawy

1. **G. S. (1) (S.)** syna B. i G. zd. K., urodzonego (...) w P.

2. **B. S. (1) (S.)** syna B. i G. zd. K., urodzonego (...)

oskarżonych o to, że

I. w dniu 14 listopada 2019 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci siekierki grozili W. L. (1) pozbawieniem życia i zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 100 zł na szkodę w/w

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

nadto B. S. (1) o to, że:

II. w okresie od lipca 2018 roku do listopada 2019 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, grożąc H. C. (1) pozbawieniem życia, spowodowaniem obrażeń ciała i spalaniem domu, doprowadził ją do rozporządzenia mieniem polegającym na wydaniu pieniędzy w łącznej kwocie 4000 zł.

tj. o przestępstwo z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego **B. S. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 14 listopada 2019 roku w P. działając w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci siekierki groził W. L. (1) pozbawieniem życia i zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 100 zł na szkodę w/w tj. za winnego przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

2. Oskarżonego **G. S. (1)** uniewinnia od stawianego mu zarzutu.

3. Oskarżonego **B. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. II ustalając, iż doprowadził on pokrzywdzoną H. C. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 2.000 zł tj.

przestępstwa z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 282 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

4. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec B. S. (1) kary łączy i wymierza karę łączną 4 (czterech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

5. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu B. S. (1) okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 16 listopada 2019 roku godzina 12.55 do dnia 10 kwietnia 2020 roku godzina 12.55 oraz od dnia 8 sierpnia 2020 roku do nadal

6. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje B. S. (1) do naprawienia szkód wyrządzonych oboma przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz W. L. (1) kwoty 100 zł (sto złotych) oraz H. C. (1) kwoty 2.000 (dwa tysiące złotych)

7. Na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci siekiery (tasak) z rękojeścią w kolorze czerwonym.

8. Na podstawie § 17 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 pkt 5 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. T. kwotę 1845 zł (z VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu B. S. (1).

9. Na podstawie § 17 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 pkt 5 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Ł. M. kwotę 1845 zł (z VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu G. S. (1)

10. Na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państw, zwalniając oskarżonego B. S. (1) z obowiązku zwrotu kosztów postępowania i z opłaty.

Aneta Wicher sędzia Danuta Kasprzyk Halina Krzywińska

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 125/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach			

prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. S. (1), G. S. (1)	<p>Oskarżonego B. S. (1) uznano winnym tego, że w dniu 14 listopada 2019 roku w P. działając w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci siekierki groził W. L. (1) pozbawieniem życia i zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 100 zł na szkodę w/w tj. za winnego przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p> <p>Oskarżonego G. S. (1) sąd uniewinnił od postawionego mu zarzutu działania wspólnie i w porozumieniu z B. S..</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W. L. (1) jest sąsiadem B. i G. S. (1).</p> <p>W dniu 14 listopada 2019 roku około godziny 20.00 W. L. (1) wrócił do mieszkania zamykając drzwi jedynie za klamkę. Za nim do mieszkania wszedł B. S. (1). B. S. (1) wyjął zza ubrania siekierkę i wymachując nią zażądał od W. L. (1) pieniędzy 100 zł, grożąc "dawaj stówę bo cię zabiję". Kierował się w stronę pokrzywdzonego i wyglądał tak, jakby chciał go tą siekierką uderzyć. Bojąc się o swoje życie pokrzywdzony poszedł do pokoju, wyjął 100 złotych schowane pod dywanem i dał je B. S. (1). Ten zabrał pieniądze i wyszedł z mieszkania, uprzednio zostawiając na stole w kuchni siekierkę z jaką przyszedł.</p> <p>Za B. S. (1) do mieszkania pokrzywdzonego wszedł również jego brat G. S. (1). Przyszedł po brata, chciał go zabrać z mieszkania pokrzywdzonego. W. L. (1) nie groził ani nie żądał od niego pieniędzy, choć również nie zrobił nic by zapobiec działaniom B. S. (1). Razem z B. S. (1) mieszkanie pokrzywdzonego opuścił.</p> <p>Pokrzywdzony wezwał policję jednak ta nie zastała sprawców na miejscu i pouczyli pokrzywdzonego, iż może złożyć zawiadomienie na policji. Na drugi</p>	wyjaśnienia B. S. (1)	k. 319--321 w zw. z k. 50-51, 60-62, 72-73, 214-216	
--	-----------------------	---	--

<p>dzień pokrzywdzony złożył zawiadomienie i przyniósł na policję siekierkę, jaką zostawił u niego w domu B. S. (1).</p> <p>G. i B. S. (1) zostali zatrzymani w dniu 16.11.2019 roku.</p>			
wyjaśnienia G. S. (1)	k. 318-319 w zw. z k. 34-35, 45-48, 65-66		
zeznania W. L. (1)	k. 324-325 w zw. z k. 1-2, 5-6,94		
zeznania K. S.	k. 321-322 w zw. z k, 148		
dokumenty: protokół zatrzymania rzeczy , protokoły zatrzymania osób	k. 11-13, 16, 24		
<p>B. S. (1) ma 28 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie podstawowe, nie pracuje, okresowo podejmował prace dorywcze. Jest osobą uzależniona od środków odurzających i od alkoholu.</p> <p>Był karany m.in: wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w (...) z dnia 24 lipca 2013 roku (III K 307/13) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.. w zw. z art. 283 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszonej na okres lat 5 tytułem próby. Karę wprowadzono do wykonania i odbywał ją</p>	<p>dokumenty: karty karne , odpisy wyroków z danymi o odbyciu kary</p>	k. 29, 32-33, 96- 101, 124, 125 , 189	

<p>w okresie od 26.08.2014 roku do 26.08.2015 roku;</p> <p>G. S. (1) ma 22 lata, jest kawalerem, żyje w konkubinacie z B. B. (2) z którą ma 4 dzieci. Podjął pracę na umowę zlecenie z dochodem 2800 zł. Rodzina utrzymuje się nadto z programu 500+, zasiłków i pomocy (...).</p> <p>Był karany wyrokami: Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżycie z dnia 11.10.2016 roku (III K 59/16) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę - w trybie art. 37b k.k. - 4 miesięcy pozbawienia wolności i 1 roku ograniczenia wolności, karę pozbawienia wolności wykonano w dniu 16.04.2017 roku; Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w (...) z dnia 28.04.2017 roku (III K 888/16) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 15.06.2018 roku do dnia 1.10.2019 roku.</p>			
<p>1.1.2.</p>	<p>B. S. (1)</p>	<p>oskarżonego uznano za winnego tego, że w okresie od lipca 2018 roku do listopada 2019 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, w celu osiągnięcia korzyści</p>	

		<p>majątkowej, grożąc H. C. (1) pozbawienie życia, spowodowaniem obrażeń ciała i spaleniem domu, doprowadził ją do rozporządzenia mieniem polegającym na wydaniu pieniędzy w łącznej kwocie 2000 zł.</p> <p>tj. przestępstwa z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>H. C. (1) i B. S. (1) są sąsiadami. B. S. (1) był dla H. C. (1) sąsiadem "trudnym" - gdy się napił alkoholu lub był pod wpływem środków odurzających to był wobec H. C. (1) agresywny, szarpał ją, popychał, urządzał awantury.</p> <p>W lipcu 2018 roku B. S. (1) zaczął przychodzić do H. C. (1) po pieniądze. Żądał od niej różnych kwot, był agresywny, groził jej że ją spali, że ją pobije, że zniszczy jej dom. H. C. (1) wydawała mu różne kwoty pieniędzy - w przedziale od 20 do nawet 200 zł , ponieważ bała się go. Bała się jego siły fizycznej, agresji oraz bała się tego, iż on faktycznie zrealizuje swoje groźby. Gdy starała się go nie wpuszczać do mieszkania to stał pod oknami, robił awanturę, krzyczał, walił pięściami w szyby. Straszyl</p>	wyjaśnienia B. S. (1)	k. 319--321 w zw. z k. 50-51, 60-62, 72-73, 214-216	

również H. C. (1) tym , że ktoś przyjedzie i ją "rozpierzdoli" i "połamie". H. C. (1) jest osobą ubogą, brakowało jej pieniędzy na opłaty. Gdy mówiła B. S. (1), że nie ma pieniędzy ten się wściekał. Jednocześnie mówił, że jak da mu pieniądze to dalej będzie miała spokój - co nie miało miejsca bo ponownie po pieniądze przychodził, nawet dwa razy dziennie. B. S. (1) mówił H. C. (1), że ona ma dług za córkę, że będzie tak do niej chodził po pieniądze dopóki jej córka nie wyjdzie z więzienia. Ten dług miał wynikać z faktu, że córka H. C. (1) K. Z. miała ukraść telefony B. S. (1) w noc Sylwestrową. B. S. (1) uznał, że wartość tych telefonów ma mu spłacić H. C. (2). Taka sytuacja trwała do listopada 2019 roku - do momentu gdy oskarżony został tymczasowo aresztowany w sprawie. W tym okresie czasu H. C. (1) przekazała mu łącznie co najmniej 2.000 zł.

zeznania H. C. (1)

k. 322-324 w zw. z k. 150-151

zeznania W. S.

k. 389-390

zeznania K. Z.

k. 390-391

zeznanie G. T.

k.413

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia B. S. (1)	<p>sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego częściowo</p> <p>sąd nie daje wiary twierdzeniu oskarżonego, że poszedł do pokrzywdzonego zanosząc mu worek z drewnem, które dla pokrzywdzonego porąbał bo pokrzywdzony miał to drewno od niego kupić za 100 zł - ani pokrzywdzony nie potwierdza zawarcia takiej umowy oraz tego że oskarżony drewno mu przyniósł, ani G. S. nie twierdzi by jego brat poszedł do W. L. z drewnem</p> <p>sąd daje wiarę oskarżonemu, że żądał od W. L. 100 zł i kierując te żądania miał w ręku siekierkę - to potwierdza W. L.</p> <p>sąd daje wiarę temu iż W. L. wydał mu 100 zł, a on te pieniądze zabrał</p>	

		<p>sąd daje wiarę temu, że G. S. (1) nie brał udziału w całym tym zdarzeniu, przyszedł do W. L. za nim po to by go zabrać do domu</p>	
<p>wyjaśnienia G. S. (1)</p>	<p>wyjaśnieniom oskarżonego sąd dał wiarę częściowo</p> <p>sąd dał wiarę temu, iż oskarżony poszedł do mieszkania W. L. (1) za bratem, nie miał zamiaru ani grozić ani zabierać pieniędzy pokrzywdzonemu</p> <p>sąd dał wiarę również temu, iż oskarżony słyszał jak jego brat żąda od pokrzywdzonego pieniędzy, a konkretnie 100 zł oraz widział jak pokrzywdzony przeszedł z kuchni do pokoju i wyjął spod dywanu 100 zł, które dał B. S. (1)</p> <p>sąd dał wiarę oskarżonemu, że nie słyszał on całości rozmowy brata z pokrzywdzonym oraz temu że wyszedł z mieszkania pokrzywdzonego, a krótko po nim wyszedł brat - w tych zakresach wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z treścią wyjaśnień B. S. (1) oraz tą częścią zeznań W. L. (1), którą sąd uznał za wiarygodną</p> <p>sąd nie dał wiary twierdzeniu, iż B. S. (1) żądając pieniędzy od pokrzywdzonego nie miał w ręku siekiery,</p>		

	<p>że pokrzywdzonemu nie groził - w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne z treścią zeznań pokrzywdzonego i wyjaśnień B. S. (1)</p>	
zeznania W. L. (1)	<p>oceniając treść zeznań W. L. (1) w pierwszej kolejności sąd musi odnieść się do ich formy. Pokrzywdzony jest osobą mającą wyraźne problemy z pełnym sformułowaniem myśli oraz skonstruowaniem wypowiedzi.</p> <p>Pokrzywdzony nie był w stanie samodzielnie opisać zdarzenia, posługiwał się krzykami pod adresem oskarżonego B. S. (1) i urywanymi wypowiedziami odnośnie zdarzenia - jedna z nich została zanotowana przez sąd w protokole na prośbę obrony. Samodzielna wypowiedź pokrzywdzonego była tak nieskładna i nielogiczna, a jednocześnie tak szybka i chaotyczna, że nie sposób było ją nawet ująć w protokole.</p> <p>Treść zeznań pokrzywdzonego przed sądem zawarta w protokole od słów "na pytanie sądu" to efekt żmudnego procesu ustalania każdej, pojedynczej okoliczności poprzez formułowanie krótkich pytań skoncentrowanych na ustalenie właśnie tej jednej kwestii i to</p>	

pytań często wielokrotnie powtarzanych, zanim świadek udzielił odpowiedzi. Świadek nie był zdolny pełnym zdaniem podać żadnej konkretnej informacji.

W rezultacie sąd ustalił na podstawie zeznań pokrzywdzonego, że B. S. (1) przyszedł do niego, wyjął zza ubrania siekierkę i wymachując nią zażądał od niego pieniędzy 100 zł, grożąc "dawaj stówę bo cię zabiję". Pokrzywdzony wyjął 100 zł leżące pod dywanem w pokoju, dał B. S. a ten wówczas wyszedł, zostawiając siekierkę na stole w kuchni. Pokrzywdzony oddał B. S. ostatnie pieniądze jakie miał w domu. Nadto sąd ustalił, że w mieszkaniu pokrzywdzonego był obecny też G. S. (1), który wszedł za bratem, wołał brata by ten z mieszkania wyszedł, a następnie wyszedł z bratem gdy ten po otrzymaniu pieniędzy opuszczał jego mieszkanie. Sąd ustalił, że G. S. (1) nie groził pokrzywdzonemu, nie żądał od niego pieniędzy, a w mieszkaniu pokrzywdzonego był dlatego, że przyszedł za bratem którego chciał wziąć do domu.

W zakresie opisu zachowania B. S. zeznania W. L. (1) są stałe i niezmiennie, opisuje on cały czas zachowanie tego oskarżonego w sposób jednakowy.

Zasadnicze różnice w relacji świadka dotyczą udziału w zdarzeniu G. S. (1). Są to różnice o charakterze fundamentalnym, a wątpliwości w tym zakresie sąd nie zdołał wyeliminować z uwagi na treść zeznań świadka L. złożonych przed sądem oraz fakt, iż nie ustalono żadnego innego, obiektywnego dowodu pozwalającego na ustalenie faktycznych okoliczności zdarzenia.

Składając zawiadomienie o przestępstwie w dzień po zdarzeniu pokrzywdzony opisał zdarzenia tak, że nie ulegałoby żadnej wątpliwości, że obaj oskarżeni popełnili przestępstwo rozboju z użyciem niebezpiecznego narzędzia działając wspólnie i w porozumieniu. W toku kolejnego przesłuchania na policji, jak również przed sądem, pokrzywdzony zmienił jednak zeznania twierdząc, że w zdarzeniu nie brał udziału G. S. ponieważ przyszedł jedynie po brata. Pokrzywdzony nie był w stanie wytłumaczyć z czego wynika tak różna jego relacja. Podczas drugiego przesłuchania na policji twierdził, że pierwsze jego zeznanie zostało źle zapisane, przesłuchujący źle zapisał imiona, a on niedokładnie przeczytał protokół. Przed

sądem pokrzywdzony twierdził, że protokoły przeczytał i podpisał, ale nie zauważył że tam było źle zapisane. Na pytanie sądu co świadek powiedział policjantowi na temat G. S. (1) świadek stwierdził "nic nie powiedziałem policjantowi" - co w świetle obu odczytanych protokołów jest oczywistą nieprawdą.

Dostępne dowody tj. wyjaśnienia obu oskarżonych potwierdzają tę relację jaką pokrzywdzony złożył przed sądem oraz podczas drugiego z przesłuchań na policji. Nie ma innych, obiektywnych dowodów, które pozwoliłyby na dalszą kontrolę treści zeznań świadka.

Nie ustalono również żadnych okoliczności które mogłyby wskazywać na prymat określonej wersji pokrzywdzonego. Nie jest zdaniem sądu wystarczające stwierdzenie prokuratora iż wiarygodne są pierwsze zeznania, poparte protokołem okazania ponieważ zostały złożone spontanicznie bezpośrednio po zdarzeniu. Policjant przesłuchujący wówczas pokrzywdzonego stwierdził, że był on splątany, roztrzęsiony. Taki stan emocjonalny nie sprzyja skupieniu uwagi. Nie może

	<p>sąd domniemywać iż zmiana treści zeznań pokrzywdzonego - co istotne już na etapie postępowania przygotowawczego - była wynikiem jakiejś obawy przed oskarżonym G. S. , skoro pokrzywdzony nie podaje żadnych informacji mogących wskazywać na taką obawę. W ocenie sądu pokrzywdzony nie ma żadnego powodu by G. S. (1) tak bezpodstawnie obciążać , jak i wykluczać ze sprawstwa - obiektywnie więc ujmując wersja pierwotna pokrzywdzonego musiałaby zostać potwierdzona innym, obiektywnym dowodem a takiego brak.</p>	
<p>zeznania K. S.</p>	<p>sąd dał wiarę zeznaniu świadka</p> <p>zeznanie świadka dowodzi, że świadek podobnie jak sąd miał problem z uzyskaniem spójnej relacji od pokrzywdzonego.</p> <p>Pokrzywdzony zawiadamiając o przestępstwie był roztrzęsiony, splątany, nadto miał wadę wymowy - tak więc świadek wielokrotnie dopytywał i potwierdzał informacje jakie pokrzywdzony podawał, nie ma sądu powodów do uznania by świadek celowo nieprawdziwie spisał treść zeznań W. L.</p>	

Na podstawie zeznań świadka sąd przyjął, iż faktycznie pokrzywdzony zawiadomił o tym, że rozboju na jego osobie dokonali obaj oskarżeni i opisał jak ci obaj oskarżeni się zachowywali

zeznanie świadka nie pozwala jednak na weryfikację, czy pokrzywdzony podawał w zawiadomieniu prawdziwy przebieg zdarzenia, czy faktycznie nie było tak, iż na skutek emocji relacjonował o obecności i zachowaniu obu oskarżonych, a dopiero gdy te emocje opadły był w stanie obiektywnie stwierdzić, że G. S. (1) jedynie "był" na miejscu

zeznanie świadka nie może więc rozwiązać wątpliwości na temat tego, która z relacji pokrzywdzonego jest zgodna z prawdą.

Świadek stwierdził, iż wg jego oceny W. L. obawiał się obojga oskarżonych ponieważ obawiał się że przyjdą zabrać mu rentę – pytali bowiem kiedy tą rentę ma otrzymać.

Trudno sądowi deprecjonować oceny i wrażenia świadka, jakie mu towarzyszyły podczas przesłuchania pokrzywdzonego, stwierdzić należy jednak iż sam pokrzywdzony takich obaw nie wyrażał, a w szczególności nie wyrażał

	<p>ich w odniesieniu do G. S. (1).</p> <p>Reasumując taka ocena świadka nie może być samodzielną podstawą do uznania, iż pokrzywdzony obecnie celowo ukrywa udział G. S. w przestępstwie bo się go obawia</p>		
1.1.2	wyjaśnienia B. S. (1)	<p>wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie sąd dał wiarę jedynie w części</p> <p>sąd dał wiarę temu, że oskarżony w okresie zarzutu brał od pokrzywdzonej wielokrotnie, w różnych kwotach pieniądze, w tym celu udawał się do pokrzywdzonej lub ona mu te pieniądze przynosiła, sąd dał wiarę również temu, iż łącznie oskarżony w ten sposób zabrał H. C. (1) kwotę 2.000 zł</p> <p>sąd nie dał jednak oskarżonemu wiary w tym, że pokrzywdzona pieniądze dawała mu dobrowolnie ponieważ umówił się z nią, iż spłaci ona wartość 3 telefonów jakie z jego mieszkania w S. - chyba 2018 roku - ukradła jej córka K. Z. - w ocenie sądu zebrane dowody takiej wersji nie potwierdzają, a wręcz jej przeczą</p>	
zeznania H. C. (1)	zeznaniom świadka H. C. (1) sąd dał wiarę, są one spójne i konsekwentne		

na podstawie zeznań świadka sąd ustalił, że w okresie wskazanym w zarzucie oskarżony przychodził do świadka i żądał wydania różnych kwot pieniędzy, które świadek wręczał mu z obawy o swoje życie i zdrowie

sąd dał wiarę opisom świadka odnoszącym się do sposobu zachowania oskarżonego żądającego pieniędzy oraz opisywanym przez nią obawom jakie jej towarzyszyły, a tym samym temu iż pieniędzy nie wydawała dobrowolnie ale na skutek gróźb oskarżonego - a konkretnie faktycznie bała się iż wyrzuci on jej krzywdę fizyczną, zniszczy mieszkanie czy ją spali, bo takim spalaniem groził

Sąd dał wiarę temu, że oskarżony mówił świadkowi, że jej córka ma u niego długi, a te miały wynikać z faktu kradzieży telefonów - ale świadek zeznała, że nie wie czy jej córka faktycznie te telefony ukradła a nadto nie poczuwała się do spłaty długów córki - pieniądze wydawała z obawy przed oskarżonym, a nie dlatego by spłacać jakiś dług

Sąd dał wiarę również temu, iż zdarzało się, że świadek zanosila pieniądze oskarżonemu.

	<p>Natomiast na podstawie zeznań świadka nie sposób było ustalić ile razy, jakie kwoty i w rezultacie jaką łączną kwotę pieniędzy w tym okresie świadek wydała oskarżonemu</p> <p>Na rozprawie świadek nie była w stanie sprecyzować tego w stopniu pozwalającym na jakiegokolwiek miarodajne ustalenia, a co do kwoty 4.000 zł podaje w protokole jej przesłuchania na policji świadek zeznała, iż to policjantka z policjantem obliczyli, że "mogło tyle być".</p>	
zeznania W. S.	<p>zeznaniom świadka sąd dał wiarę, w ocenie sądu te zeznania nie potwierdzają wersji prezentowanej przez oskarżonego. Świadek faktycznie potwierdziła, iż wie że K. Z. miała ukraść telefony jej brata (świadek twierdzi że były to telefony B. S. (1), podczas gdy oskarżony twierdzi że jeden z nich był jego - dwa kolejne należały do świadka) i była świadkiem rozmowy brata z H. C. (1). Świadek jednak dwukrotnie stwierdziła, że w rozmowie z bratem H. C. (1) zobowiązała się porozmawiać z córką o telefonach i spowodować by ta te telefony zwróciła. Świadek nie potwierdziła by H. C. (1) zobowiązała się przekazywać oskarżonemu jakieś pieniądze tytułem spłaty</p>	

	<p>wartości tych telefonów. Na temat okoliczności przekazywania pieniędzy oraz kwot świadek natomiast nic nie wie, nie wie nawet że brat jakieś pieniądze od H. C. (1) dostał.</p>	
zeznania K. Z.	<p>sąd dał wiarę zeznaniu świadka w niewielkiej części - w takiej w jakiej zeznania te znajdują potwierdzenie w innych dowodach, głównie dlatego że świadek albo wielu faktów rzeczywiście nie pamięta albo nie jest skłonna ich podać</p> <p>sąd dał wiarę zeznaniu świadka, że jej mama H. C. (1) przekazywała pieniądze oskarżonemu B. S. (1) - to potwierdza tak oskarżony jak i świadek C.</p> <p>sąd dał wiarę zeznaniu świadka, że B. S. (1) twierdził iż ona albo F. zabrali mu telefony w S. oraz temu iż przyznała się B. S. (1) że to ona te telefony ukradła - jest to spójne z treścią wyjaśnień oskarżonego</p> <p>natomiast w pozostałym zakresie sąd nie dał wiary świadkowi: świadek wielu rzeczy nie pamięta, na wiele pytań odpowiada wykrętnie, trudno na podstawie jej relacji ustalić jakieś konkretne fakty np. to czy faktycznie ona lub F. skradli oskarżonemu jakieś telefony i ile ich było, dlaczego przyznała się do ich</p>	

	<p>kradzieży, w jakiej dacie był ten S.. Świadek twierdzi, że nie wie dlaczego mama dawała oskarżonemu pieniądze, ale świadek nie wie również kiedy je dawała i w jakich kwotach.</p> <p>Niemniej świadek podobnie jak W. S. nie potwierdziła, by oskarżony umawiał się z jej mamą w ten sposób, że to jej mama spłaci mu wartość telefonów - choć i w tym aspekcie zeznanie W. S. jest bardziej wiarygodne.</p>	
zeznanie G. T.	<p>zeznaniami świadka sąd dał wiarę nie znajdując podstaw do ich kwestionowania. Wg wiedzy świadka B. S. (1) umawiał się z K. Z. na to by zwróciła mu telefony lub zapłaciła za nie. Świadek nie wie nic o rozmowach oskarżonego na ten temat z H. C. (1).</p>	
dokumenty: karty karne , odpisy wyroków z danymi o odbyciu kary	<p>wszystkim dokumentom zebranych w aktach sprawy sąd dał wiarę, ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron.</p>	
<p>2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#			
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1.	B. S. (1)
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Na podstawie zebranych dowodów sąd nie miał żadnych wątpliwości, iż w dniu 14 listopada 2019 roku B. S. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. Posługując się przedmiotem niewątpliwie niebezpiecznym w postaci siekierki groził W. L. (1) użyciem przemocy, wymachując nią tak jakby chciał go uderzyć. W ocenie sądu zachowanie oskarżonego mogło być obiektywnie odebrane			

jako realne zagrożenie pozbawienia życia. W ten sposób działając zmusił pokrzywdzonego do wydania 100 zł.

Nie budzi wątpliwości wina umyślna oskarżonego ponieważ dokładnie wiedział on co robi i chciał to zrobić - do czego zresztą się przyznał.

Oskarżony dopuścił się popełnienia tego przestępstwa działając w warunkach powrotu do przestępstwa. Był bowiem uprzednio karany za umyślne przestępstwo podobne - z art. 280 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 26.08.2014 roku do 26.08.2015 roku. Zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się więc po upływie 4 lat i 3 miesięcy od opuszczenia zakładu karnego, w którym odbył karę 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd dokonał zmiany opisu czynu poprzez przyjęcie, iż oskarżony to przestępstwo popełnił działając samodzielnie, a nie wspólnie i w porozumieniu z bratem.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	3.	B. S. (1)
---	--	----	-----------

Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Sąd nie miał też żadnych wątpliwości, że w okresie od lipca 2018 roku do listopada 2019 roku B. S. (1) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej - konkretnych kwot pieniędzy - groził H. C. (1) pozbawienie życia i spaleniem czym doprowadził ją do wydania mu łącznie kwoty co najmniej 2000 zł.</p> <p>Sąd ustalił na podstawie treści wyjaśnień oskarżonego, że łączna kwota jaką w tym okresie zabrał pokrzywdzonej wyniosła co najmniej 2.000 zł. Z powodów podanych wyżej sąd uznał, iż zeznania pokrzywdzonej nie dają podstaw do czynienia kategoriycznych ustaleń w zakresie wysokości tej kwoty, a kwota 4.000 zł zawarta w zarzucie i wynikająca z treści protokołu przesłuchania pokrzywdzonej przez policję nie została podana do protokołu przez pokrzywdzoną, ale była wynikiem jej zgodny na obliczenia które poczynili policjanci. Sąd nie jest w stanie jednak zweryfikować poprawności tych obliczeń.</p> <p>Nie budzi wątpliwości wina umyślna</p>	

oskarżonego ponieważ wiedział on, iż żąda od pokrzywdzonej wydania pieniędzy, pieniądze te przyjmował, a sposób jego zachowania nie budzi też żadnych wątpliwości w zakresie ocen, iż był świadomy stosowania wobec pokrzywdzonej gróźb. Nie budzi wątpliwości wina umyślna oskarżonego. Po to te groźby stosował by spowodować uległość pokrzywdzonej i zmusić ją do określonego, zgodnego z jego intencjami, zachowania.

Materiał dowodowy nie potwierdził by pokrzywdzona wydawała mu pieniądze dobrowolnie spłacając dług K. Z.. Po pierwsze pokrzywdzona nie miała żadnego prawnego czy moralnego obowiązku regulowania ewentualnych długów córki, po wtóre wysokość tego rzekomego długu nigdy nie została H. C. (1) przedstawiona, a po trzecie dowody zaprzeczają wersji oskarżonego jakoby umówił się z H. C. (1), że ta ten dług spłaci.

Oskarżony dopuścił się popełnienia tego przestępstwa działając w warunkach powrotu do przestępstwa. Był bowiem uprzednio karany za umyślne przestępstwo podobne - z art. 280 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia

<p>wolności, którą odbywał w okresie od 26.08.2014 roku do 26.08.2015 roku. Zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się więc w warunkach powrotu do przestępstwa.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	3.	G. S. (1)
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Sąd uniewinnił G. S. (1) od zarzutu polegającego na tym, iż działając wspólnie i w porozumieniu z bratem B. S. (1) dokonał rozboju na osobie W. L. (1). Sąd ustalił, że przestępstwa takiego B. S. (1) dopuścił się działając samodzielnie.</p> <p>W ocenie sądu brak jest jasnego, obiektywnego i przekonującego dowodu</p>			

potwierdzającego winę oskarżonego G. S. (1) ponad wszelką wątpliwość. Dowodem takim nie są zeznania W. L., z powodów podanych wyżej, a innego obiektywnego dowodu brak. Sąd uznał, iż wątpliwości w zakresie faktycznego udziału, sprawstwa i zamiaru oskarżonego G. S. (1) mają fundamentalny charakter i nie daje się ich usunąć ani poprzez ocenę innego dowodu, ani przy zastosowaniu zasad doświadczenia życiowego czy logicznego rozumowania.

Sprawstwa i winy oskarżonego nie można było domniemywać, muszą one być wykazane ponad wszelką wątpliwość i ich stwierdzenie nie może być oparte o domniemania w zakresie motywacji świadka, który zeznania zmienia.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. S. (1)	1.		za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. popełnione w warunkach art. 64

		<p>§ 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 lat pozbawienia wolności</p> <p>kara ta pozostaje w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, ale jest karą sprawiedliwą i wystarczającą</p> <p>przestępstwo zarzucane oskarżonemu jest zagrożone karą od 3 lat pozbawienia wolności, oskarżony popełnił je działając w warunkach powrotu do przestępstwa, popełnił je wobec osoby starszej, nieporadnej, sąsiada, zabrał pokrzywdzonemu niewielką kwotę ale były to jedyne pieniądze jakie pokrzywdzony wówczas miał, oskarżony działał z niskich pobudek,</p> <p>stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest wysoki a wyraża się sposobem działania – a zwłaszcza użytym narzędziem</p>
B. S. (1)	3.	<p>za przestępstwo z art. 282 k.k. popełnione w warunkach art. 64 § 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności</p> <p>przestępstwo z art. 282 k.k. jest zagrożone karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności</p> <p>oskarżony dopuścił się jego popełnienia działając w warunkach recydywy wymierzona karą 2</p>

		<p>lat pozbawienia wolności pozostaje więc w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i trudno by rozważać karę jeszcze niższą z uwagi na charakter czynu, okoliczności jego popełnienia, długotrwałość i uporczywość działania oraz osiągnięty cel</p>
B. S. (1)	4.	<p>sąd wymierzył karę łączną 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>wymierzając taką karę sąd zastosował zasadę znacznej absorbcji kary</p> <p>W ocenie sądu oskarżony popełnił podobne przestępstwa, z podobnych niskich pobudek, używając do ich popełnienia podobnych sposobów działania - groźby i przemocy - i dążąc do jednolitego celu tj. osiągnięcia korzyści majątkowej, przestępstwa te popełnił w krótkich odstępach czasu</p> <p>kary 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności nie można uznać za kary łagodnej, w ocenie sądu jest ona adekwatna do tego co oskarżony zrobił, nawet uwzględniając fakt powrotu do przestępstwa. Wnioskowana karę 7 lat pozbawienia wolności sąd uznał za zbyt surową, represyjną, odstającą od realiów tej sprawy i spraw podobnych.</p>

<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIĘCIA <i>ZAwarte w WYROKU</i></p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. S. (1)	5.		na poczet wymierzonej kary łącznej sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie, uwzględniając, iż w okresie od 10.04.2020 roku do 8.08.2020 roku wprowadzono oskarżonemu do wykonania karę w innej sprawie (k. 275)
B. S. (1)	6.		sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkód poprzez zwrot pokrzywdzonym kwot pieniędzy jakie im zabrał. Jest to słuszne i sprawiedliwe, nie ma żadnego powodu ku temu, by oskarżony bogacił się na przestępstwie kosztem krzywdy pokrzywdzonych
B. S. (1)	7.		sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa w dniu 14.11.2019 roku.
6. <i>inne zagadnienia</i>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. KOsztu procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>Sąd zwolnił oskarżonego B. S. (1) z obowiązku zwrotu kosztów i opłaty ponieważ oskarżony nie jest w stanie ich ponieść</p>	
<p>7. Podpis</p>		
<p>sędzia Danuta Kasprzyk</p>		